

Αμερικανοί, Κινέζοι και λοιποί «μνηστήρες» σε μια χώρα πολυ-αποικία

Η Ελλάδα πεδίο ισχυρών αντιπαραθέσεων και εκβιασμών από ΗΠΑ και Ε.Ε.

■ ΤΟΥ Μανόλη Μούστου

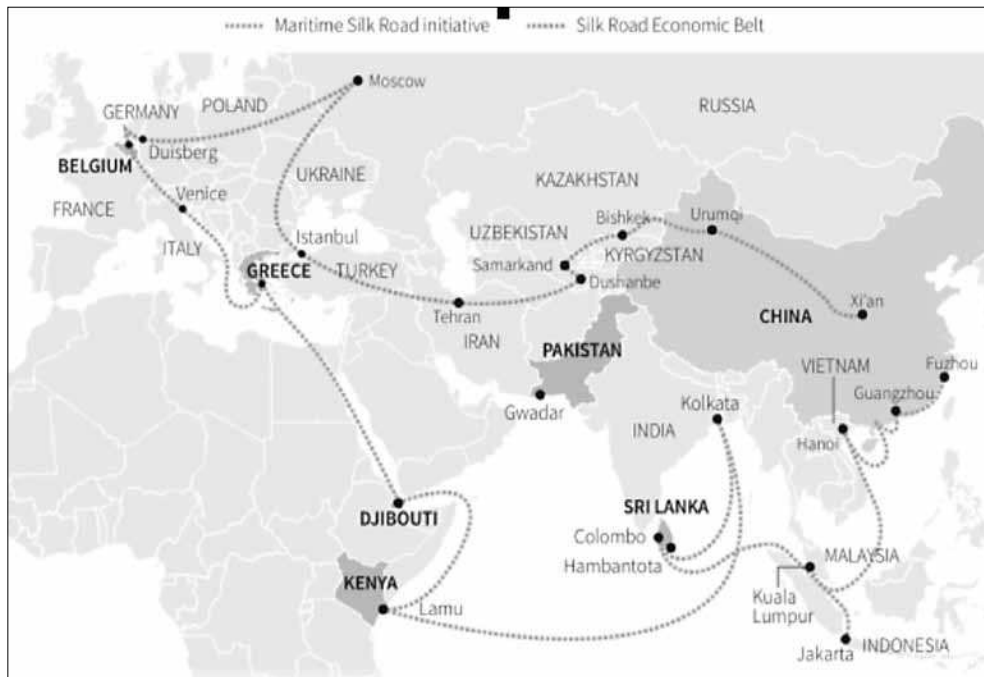
Ο πρωθυπουργός μίλησε στη ΔΕΘ για «δίκαιη ανάπτυξη» και μετατροπή του «Grexit» σε «Grinvest». Ωστόσο, η επενδυτική κινητικότητα των πρώτων ημερών του Σεπτέμβρη επιβεβαιώνει ότι η πραγματικότητα απέχει παρασάγγας από το συριζέικο αφήγημα των επενδυτών, που έρχονται να φέρουν μία «κοινωνικά δίκαιη ανάπτυξη» για τη χώρα μας. Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή.

Πριν δύο εβδομάδες ο Αμερικανός πρέσβης στην Ελλάδα, Τζέφρι Πάιατ βρέθηκε στις εγκαταστάσεις του λιμανιού της Αλεξανδρούπολης, ενώ το επόμενο διάστημα αναμένεται να επισκεφθεί την πόλη και αντιπροσωπεία από την Κίνα. Η κινητικότητα αυτή έχει άμεση σχέση με την επικείμενη δημοπράτηση του λιμανιού. Άλλωστε, πρόκειται για το πρώτο από τα 10 περιφερειακά λιμάνια που ανήκουν κατά 100% στο ΤΑΙΠΕΔ και έχει δρομολογηθεί η «αξιοποίηση» τους. Ακολουθούν τα λιμάνια της Πάτρας, της Ηγουμενίτσας, της Καβάλας, της Κέρκυρας, της Ελευσίνας, της Ραφήνας, του Ηρακλείου, του Βόλου και του Λαυρίου. Μάλιστα, εκτιμάται ότι, πέρα από τις ΗΠΑ και την Κίνα, ενδιαφέρον θα εκδηλώσουν Ρώσοι και Άραβες επενδυτές - διαχειριστές λιμανιών.

Ο πολυπράγμων πρέσβης

Ο Αμερικανός πρέσβης είναι γνωστός και μη εξαιρετέος. Άνθρωπος ειδικών αποστολών για τις ΗΠΑ και σπεσιαλίστας στην αποσταθεροποίηση ολόκληρων περιοχών (διετέλεσε πρέσβης στην Ουκρανία κατά την «εξέγερση» της πλατείας Μαϊντάν) είχε ένα ιδιαίτερα δραστήριο καλοκαίρι από άκρη σε άκρη της χώρας. Όπως σημειώσαμε στην εφημερίδα μας, επισκέφθηκε τη Ρόδο, τη Σύρο, είδε κυβερνητικούς παράγοντες, δημάρχους και περιφερειάρχες. Στα ενδιαφέροντα του πρέσβη δεν βρέθηκαν μόνο θέματα οικονομικού ενδιαφέροντος αλλά και η αποφασιστική προώθηση των γεωπολιτικών σχεδίων των ΗΠΑ στην περιοχή (απομόνωση Ρωσίας, επέκταση βάσης Σούδας, σχέδια για κατασκευή αμερικανικών πολεμικών πλοίων στη Σύρο).

Σε αυτά τα πλαίσια εντάσσεται και η επίσκεψη του στην Αλεξανδρούπολη. Από το βήμα του ενεργειακού συνεδρίου που διοργανώθηκε στην πόλη άσκησε σκληρή κριτική στην ενεργειακή πολιτική της Ρωσίας και υπερθεμάτισε την ενεργειακή ανεξάρτηση της Ελλάδας από το ρωσικό φυσικό αέριο. Στήριξε όλα τα διεθνή έργα διασύνδεσης για τη μεταφορά αερίου από πηγές εκτός Ρωσίας, δηλαδή τον αγωγό Tap, τον διασυνδετήριο αγωγό Ελλάδας-Βουλ-

Η χώρα παραδίδει χαριστικά τον φυσικό της πλούτο και τις υποδομές της προκειμένου να μετατραπεί σε πύλη εισόδου προϊόντων, για συμφέροντα, σε έναν πλανήτη που κλυδωνίζεται υπό το βάρος της οικονομικής κρίσης και των ανταγωνισμών mega-παιχτών

γαρίας IGB, τον τερματικό σταθμό LNG στη Ρεβυθούσα και τον υπό σχεδιασμό τερματικό σταθμό για πλωτό αέριο στο λιμάνι της Αλεξανδρούπολης.

Ο νέος δρόμος του μεταξιού και η χώρα μας

Ο παλιός δρόμος του μεταξιού ήταν ένα σύστημα διαδρομών που ένωναν την Κίνα με την Ευρώπη. Το νέο σχέδιο της Κίνας με τίτλο «One belt – one road» συνιστά ένα τεράστιο πλάνο κατασκευής υποδομών στο σύνολο της Ευρασίας που θα μπορούσε να αγγίξει γύρω στο 1 τρισ. δολάρια. Μάλιστα, το σύνολο των επενδύσεων που θα γίνουν σε βάθος χρόνου είναι της τάξης μεγέθους των 10 τρισ. δολαρίων. Οι Κινέζοι το διαφημίζουν σαν ένα σχέδιο ανάπτυξης, ειρήνης και συνεργασίας που θα φέρει κοντύτερα τους λαούς και θα μειώσει τις εντάσεις.

Τα σχέδια περιλαμβάνουν κατασκευές αγωγών και λιμανιών στο Πακιστάν, γέφυρες στο Μπαγκλαντές, σιδηροδρομικά δίκτυα στη Ρωσία αλλά και έργα ανοικοδόμησης της Συρίας. Άλλα μεγάλα σχέδια είναι η κατασκευή αυτοκινητόδρομων, εργοστασίων, μονάδων παραγωγής αιολικής ενέργειας στο Πακιστάν, η κατασκευή τεράστιου λιμανιού στη Σρι Λάνκα, ενός αυτοκινητόδρομου στην

Ινδονησία, αλλά και βιομηχανικού πάρκου στην Καμπότζη.

Όπως γίνεται αντιληπτό, το σχέδιο δεν αφορά μόνο ένα πρόγραμμα οικονομικών επενδύσεων αλλά την επέκταση της γεωπολιτικής επιρροής της Κίνας σε όλο τον κόσμο, αγγίζοντας το θέμα της παγκόσμιας κυριαρχίας. Γι' αυτό και το σχέδιο αντιμετωπίζεται από τις χώρες της Δύσης με επιφυλάξεις και αρκετό σκεπτικισμό καθώς βλέπουν την πρόθεση της Κίνας να εκμεταλλευτεί την στρατηγική υποχώρηση της Δύσης και να μπει στην πρωτοπορία της παγκοσμιοποίησης τις επόμενες δεκαετίες. Όπως βλέπουμε στον χάρτη, η Ελλάδα είναι μια από τις πέντε χώρες που για διάφορους λόγους θεωρούνται ιδιαίτερα σημαντικές για το σχέδιο. Η σημασία της χώρας μας οφείλεται κύρια στη γεωγραφική της θέση. Το άμεσο κινεζικό ενδιαφέρον εκδηλώνεται σε δυο σημεία του ελλαδικού χώρου: τον Πειραιά και την Αλεξανδρούπολη.

Μετά τον βασικό τερματικό σταθμό του θαλάσσιου «Δρόμου» που θα καταλήγει στον Πειραιά, οι Κινέζοι επιθυμούν την αναβάθμιση του λιμανιού της Αλεξανδρούπολης και τη δημιουργία δευτερεύοντος κόμβου. Με το έργο αυτό συνδυάζεται και η αναβάθμιση της σιδηροδρομικής γραμμής Μπουργκάς- Αλε-

ξανδρούπολη που ανακοινώθηκε πρόσφατα, έτσι ώστε φορτία από την Αλεξανδρούπολη να κινούνται βόρεια, προς την Ανατολική και Κεντρική Ευρώπη. Στο μέλλον αναμένεται και η αναβάθμιση της διαδρομής Αλεξανδρούπολη-Θεσσαλονίκη, για τρένα μεγάλης ταχύτητας. Πάντως, αυτή τη στιγμή δεν είναι γνωστό τι άλλο σχεδιάζουν οι Κινέζοι για την Ελλάδα στα πλαίσια του σχεδίου «Μία ζώνη – ένας δρόμος». Φαίνεται, όμως, ότι ήρθαν για να μείνουν και αργά ή γρήγορα θα πρέπει να περιμένουμε και την εγκατάσταση κινεζικών τραπεζών στη χώρα μας. Και αυτή η πρόθεση μετατρέπει τη χώρα σε πεδίο ισχυρών αντιπαραθέσεων αλλά και εκβιασμών από τις ΗΠΑ και το Ευρωπαϊκό διευθυντήριο.

Ανάπτυξη με όρους τυχοδιωκτισμού εν μέσω γεωπολιτικών συγκρούσεων

Το όραμα του ΣΥΡΙΖΑ απέχει πολύ από τη «δίκαιη ανάπτυξη» παρά τα όσα πανηγυρικά λέγονται. Το υπερ-Ταμείο ιδιωτικοποιήσεων, έχοντας στο πλευρό του το ΤΑΙΠΕΔ, ετοιμάζει τους φακέλους για τη γενική εκποίηση κάθε δημόσιου περιουσιακού στοιχείου. Η χώρα παραδίδει χαριστικά τον φυσικό της πλούτο και τις υποδομές της (λιμάνια, αεροδρόμια, σιδηροδρόμους κλπ) προκειμένου να μετατραπεί σε πύλη εισόδου προϊόντων, για συμφέροντα, σε έναν πλανήτη που κλυδωνίζεται υπό το βάρος της οικονομικής κρίσης και των ανταγωνισμών mega-παιχτών.

Ποιος νοιάζεται αν η αντιπαράθεση ΗΠΑ-Κίνας οδηγηθεί στα άκρα με βάση και τα όσα γίνονται στη Νοτιοανατολική Ασία; Ή μήπως είναι υπερβολή ότι η παγκόσμια τάση για πόλεμο διαρκώς δυναμώνει; Ποιος νοιάζεται για το τι θα απογίνει η «χώρα-πύλη» εισόδου φυσικού αερίου στη Δύση, αν οι αντιπαραθέσεις Δύσης και Ανατολής αλλά και μεταξύ των δυτικών συμμάχων οξυνθούν;

Οι κυβερνώντες φαντασιώνονται ότι αξιοποιούν την στρατηγική θέση της Ελλάδας εκμεταλλευόμενοι τις «ενδορήξεις» του παγκόσμιου συστήματος. Στην ουσία εκπληρώνουν κατά γράμμα τις απαιτήσεις των δανειστών για πλήρες ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου, κάτι που συνοδεύουν με την απόλυτα τυχοδιωκτική εξυπηρέτηση πολλών διαφορετικών «αφεντάδων», οι οποίοι έχουν πολλές φορές αλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα. Σε έναν κόσμο χαοτικό και ρευστό, παραδίδουν την χώρα, ουσιαστικά απροστάτευτη, στη δίνη της παγκόσμιας γεωπολιτικής αναταραχής. Η Ελλάδα μετατρέπεται σε αποικία πολλών χρήσεων με μπόλικες δόσεις συριζέικου ψέματος και «κοινωνικής ευαισθησίας»...